

[Socialministeren.]

stærke udvikling er opstået behov for at sammenarbejde de i de enkelte love givne bestemmelser, således at vi kan få et helhedsbillede og en lovgivning, der på en harmonisk måde kan dække de sociale, undervisningsmæssige og behandlingsmæssige behov, der opstår hos handicappede af enhver art, og som ikke bør løses gennem invalidepensionen, almindelig sygehusbehandling eller optagelse i kommunale eller private alderdoms- og plejehjem. Disse problemer er allerede taget op til behandling i det under socialministeriet nedsatte vanførenævns og bør ikke forsinkes.

Dette er ikke nogen udtømmende opremsning af opgaverne for den nærmeste fremtid, og regeringen forbeholder sig ret til at komme med yderligere forslag. Som jeg begyndte med at sige, er jeg enig i forslaget hovedsigtte, at der skal arbejdes henimod en koordinering og en forenkling af sociallovgivningen, og jeg er enig i, at dette arbejde må forberedes i en kommission. Det er afgørende for mig at undgå, at en sådan kommission skulle standse den rige udvikling, vi er inde i, og derfor må jeg tage forbehold om, at det nødvendige arbejde føres videre, også medens kommissionen arbejder. Jeg må advare imod, at kommissoriet for kommissionen binder på en uheldig måde, og jeg er bange for, at det forslag, som her er forelagt, ville medføre en sådan uheldig virkning. Jeg må derfor afvise forslaget som grundlag for et kommissorium.

Jeg vil sætte i forgrunden, at enhver ændring må sigte på at give en virkelig sikring af det enkelte menneske i enhver trangssituation. Vi må kortlægge de behov, som findes i vore dages samfund i de forskellige trangssituationer. Vi må vedkende os samfundets fulde ansvar for at dække disse behov. Jeg vil advare imod, at man lader denne forpligtelse tilsløre af en tale om principper om én grundsikring og frivillige suppleringer. Med respekt for sådanne fundamentale forhold vil jeg være med til at gennemarbejde de administrative forhold for at forbedre disse, hvor en forbedring kan opnås.

Med dette som baggrund går jeg ud fra at vi vil kunne finde frem til et mere åbent kommissorium, så at denne sag kan ende med bred enighed om at tage de forskellige

spørgsmål op til en saglig løsning. Regeringen stiller sig åben over for enhver drøftelse af de sociale forhold. Med hensyn til kommissionens sammensætning er det mit indtryk, at forslagsstillerne lægger op til nedsættelse af en mammutkommission, som vil blive et tungt arbejdsredskab. Jeg går ud fra, at spørgsmålet om kommissionens sammensætning kan drøftes i det udvalg, som jeg venter nedsat. Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at der nedsættes en kommission til gennemgang af den sociale lovgivning.

Ordføreren for forslagsstillerne (P. E. Eriksen): Jeg er jo i den situation at kunne sige den højtærede socialminister tak for det tilsagn og for den tilslutning, som talen var et udtryk for. Det havde vi sådan set også ventet efter de udtalelser og tanker, som vi gennem årene har været enige om.

Den højtærede minister sagde, at arbejdet måtte ikke standses. Jeg vil gerne straks understrege, at det er heller ikke forslagsstillerens mening. Nu pegede den højtærede minister på en række, en lang række, opgaver, som ligger for, og det understreger jo behovet for en videre udbygning af hele det sociale område, særforsorgen, revalideringen. Jeg vil meget gerne sige, at vi vil samarbejde vedrørende disse love, og der skal ikke i dette forslag om nedsættelse af en kommission ligge, at vi ønsker at hindre eller forsinke det arbejde, der ligger for. Det drejer sig om børne- og familielovgivning, om invaliderne og invalidepension, for at nævne nogle af de områder, som den højtærede minister pegede på.

Det vil selvfølgelig være sådan, at denne kommission må have en arbejdsperiode, men det skal ikke være en sovepude, og derfor er det også vort håb, at den ikke bliver alt for langvarig, men derfor kan der godt blive en grundig gennemgang. Arbejdet skal altså ikke standses, og vi giver tilslutning til fortsat socialt fremstød. Alle skal sikres.

Vi peger blot på, at hele det område, der ligger bag de foreliggende spørgsmål, må undersøges, og vi må, som også den højtærede minister flere gange understregede, ikke binde os til forudfattede meninger.

Derimod havde jeg sådan set det indtryk, at den kommission for længst kunne